

OHEŇ SOM PRIŠIEL VRHNÚŤ NA ZEM

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Oheň som prišiel vrhnúť na zem; a čo chcem? Len aby už vzplanul! Ale krstom mám byť pokrstený a ako mi je úzko, kým sa to nestane! Myslíte si, že som prišiel darovať pokoj zemi? Nie, hovorím vám, ale rozdelenie. Lebo odteraz sa päť ľudí v jednom dome rozdelí: traja proti dvom a dvaja proti trom. Rozdelia sa otec proti synovi a syn proti otcovi, matka proti dcére a dcéra proti matke, svokra proti neveste a nevesta proti svokre.“ (Lk 12, 49-53)

Jedna mladá žena, ktorej muž je neveriaci a navyše zaujatý voči viere a Cirkvi, povedala: „Môj život sa s momentom môjho obrátenia stal neľahkým. Niekedy mám preto pokúšenie opustiť Boha a opäť žiť predchádzajúcim *pokojným* životom.“ Slovo pokojným vyslovila s miernym sarkazmom, pretože vie, že aj keď žije v neustálom ohni skúšok a rozdelenia, oni tvoria súčasť jej rozhodnutia nasledovať Krista.

Oheň vo väčšine biblických spisov symbolizuje Božiu prítomnosť a Božie konanie, v prorockých knihách je oheň skôr obrazom Božieho slova, ktoré v človeku i Božom ľude pôsobí. Keď horí, spaľuje a vytrháva z pocitov falošnej spokojnosti so sebou a svetom. O mnohých ľuďoch celých biblických dejín sme povedať, že boli spaľovaní túžbou po Bohu. Roznieteniu vnútorného ohňa v nich však – podobne ako u Ježiša – predchádzalo odumretie sebe. Je to nepríjemne realistické, ale zo skúseností vieme, že je to naozaj tak.

Viacerí z nás môžu mať problém s výrokom *Myslíte si, že som prišiel darovať pokoj zemi? Nie, hovorím vám, ale rozdelenie*. Pôsobí na nás kontroverzne. Ved' už pri Ježišom narodení je oznámené, že on bude nositeľom pokoja (Lk 2, 14), pri Poslednej večeri hovorí: „*Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam*“ (Jn 14, 27). Aj my si radšej predstavujeme Ježiša ako toho, ktorý prináša porozumenie, vyzýva hľadať cesty k iným a ak je to potrebné, ustúpiť od vlastných predstáv.

V Biblii však nachádzame veľa paradoxných vyjadrení, ktoré tú istú myšlienku tlmočia protikladne. To nám pomáha, aby sme s našou predstavou Boha neboli príliš rýchlo hotoví, aby sme sa na neho učili pozeráť z rôznych uhlov pohľadu. Tým sa nám otvára príležitosť – podľa slov Kierkegaarda – *neustáleho vášnivého hľadania Boha, ktoré na tejto zemi nemôže a nesmie nikdy skončiť*.

V prospech vyjadrenia, že Ježiš prináša rozdelenie, hovorí aj Simeonovo proroctvo o Ježišovi: *On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli* (Lk 2, 34) alebo pokračovanie reči o pokoji pri Poslednej večeri: „...*svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva*“ (Jn 14, 27). Pokoj, ktorý prináša Ježiš, je naozaj iný, ako dáva tento svet. Uvedomujeme si to. Ved' aj v našom živote sú situácie, kedy zvoliť si cestu kompromisu a zachovať falošný pokoj v mene „lásky“ a dobrých vzťahov znamená zradenie pravdy.

Človek však nerád žije v rozdelení či nepokoji. Dnes nie je zriedkavé počuť ľudí, ako sa dožadujú akéhosi „bezkonfliktného“ kresťanstva. Takého, ktoré nenosí do kostolov

negatívne témy, nevynáša morálne súdy, všetci mu rozumejú a je plné milých gest. Takéto kresťanstvo je však plodom vyprázdňovania svojej identity.